ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6

ក្រុមប្រាសាទយាយព័ន្ធ ឬក្រុមខាងត្បូង គឺជាក្រុមប្រាសាទដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងតំបន់ប្រាសាទសំបូរព្រៃគុក។ នៅក្នុងក្រុមនេះមានប្រាសាទសរុបចំនួន ៣៥ ហើយតួប៉មដែលសំខាន់ជាងគេ គឺតួប៉មនៅកណ្ដាល ចុះបញ្ជី ឧទ្ទិសដល់ព្រះឥស្សរដែលមានព្រះនាមថា *ស្រីប្រហសិតេស្វរៈ* (Çrīprahasiteçvaraḥ) ឬមានន័យជាភាសាខ្មែរថា "*ព្រះសិរីញញឹម*។ ក្រៅពីតួប៉មកណ្ដាល ក្នុងក្រុមប្រាសាទយាយព័ន្ធ មានតួប៉មប្រាសាទប្រាំបីជ្រុងចំនួន ៦ ទៀត ដែលជាស្ថាបត្យកម្មពិសេសល្អឯកមួយប្រចាំតំបន់សំបូរព្រៃគុក។ អ្វីដែលគួរកត់សម្គាល់ផ្សេងទៀតនោះ គឺក្រុមប្រាសាទយាយព័ន្ធ គឺជាក្រុមប្រាសាទមួយនៅតំបន់ប្រាសាទសំបូរព្រៃគុក ដែលសម្បូណ៌ដោយតួប៉មប្រាសាទសាងអំពីថ្មបាយក្រៀម។ ប្រាសាទថ្មបាយក្រៀមទាំងនោះមានចំនួន ៦ សង់នៅបរិវេណកំពែងខាងក្រៅ មានរាងបួនជ្រុងស្មើ បែរមុខទៅកើត និងសុទ្ធសឹងមានកំពែងព័ទ្ធជុំវិញគ្រប់តួប៉មទាំងប្រាំមួយ ហើយបើមើលទៅដូចជាតួប៉មរណបមួយឱ្យសំណង់សំខាន់ដែលនៅបរិវេណកំពែងខាងក្នុង។ ប្រាសាទថ្មបាយក្រៀមទាំងប្រាំមួយនេះ ចុះបញ្ជី S17-4, S17-5, S17-6, S17-7, S17-8, S17-9 (សូមមើលប្លង់លេខ១)។ សំណង់ទាំងប្រាំមួយនេះ ភាគច្រើនបានបាក់បែកស្ទើរទាំងស្រុងទៅហើយ (រូបលេខ១-២) លើកលែងតែតួប៉មចំនួនពីរដែលនៅសល់រូបរាងគ្រាន់បើ ពោល គឺតួប៉មដែលចុះបញ្ជីលេខ S17-5 និង S17-6។ នៅទីនេះ យើងសូមលើកយកតែតួប៉ម S17-6 មកបរិយាយប៉ុណ្ណោះ ដ្បិតវាជាតួប៉មដែលសំខាន់ជាងគេក្នុងចំណោមតួប៉មប្រាសាទថ្មបាយក្រៀមទាំង ៦ នៅក្រុមប្រាសាទយាយព័ន្ធ ដែលគេអាចចាត់ទុកថា ជាសំណង់ប្រាសាទថ្មបាយក្រៀមដែលសង់ឡើងដំបូងៗនៅក្នុងសិល្បៈខ្មែរ។ តើប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6 មានលក្ខណៈបែបណាខ្លះ?

តួប៉ម S17-6 មានទីតាំងស្ថិតនៅខាងជើងតួប៉មកណ្ដាលនៃក្រុមប្រាសាទយាយព័ន្ធ និងស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណកំពែងខាងក្រៅ។ តួប៉មនេះ សាងឡើងអំពីថ្មបាយក្រៀម មានរាងបួនជ្រុងស្មើ ប្រវែង ៤,៥ម៉ែត្រ គុណ ៤,៥ម៉ែត្រ មានកំពែងព័ទ្ធជុំវិញធ្វើអំពីថ្មបាយក្រៀមដូចគ្នា បែរមុខទៅទិសខាងកើត (រូបលេខ៣-៤)។ សព្វថ្ងៃ តួប៉មនេះនៅសល់រូបរាងដើមត្រឹមពាក់កណ្ដាល ដោយអាចនៅឈរត្រឹមកម្ពស់ ១,៥០ម៉ែត្រ ព្រមទាំងមានការលម្អជាក្បាច់ផ្សេងៗនៅឃឿនខាងក្រោម។ នៅប្រាសាទនេះ គេធ្លាប់រកឃើញផ្ដែរទ្វារចំនួនមួយផ្ទាំង ឆ្លាក់បង្ហាញអំពីរូបសត្វមករនៅសងខាងបែរមុខចូលក្នុង និងមានលម្អក្បាច់មេដាយ៉ុងចំនួនបីឆ្លាក់ជារូបទេពផ្សេងៗដូចផ្ដែរជាច្រើនទៀតនៅតំបន់សំបូរព្រៃគុកដែរ (រូបលេខ៥)។ អ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកស្រាវជ្រាវកត់សម្គាល់ខ្លាំងអំពីតួប៉ម S17-6 គឺតួប៉មនេះធ្លាប់រកឃើញសិលាចារឹកមួយដែលចារនៅលើមេទ្វារប្រាសាទ ចុះបញ្ជីលេខ K.៦០៤

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

ចារនៅលើមេទ្វារមានចំនួន ៣០ បន្ទាត់ ស្មើនឹង ៣០ ស្លោក ចារឹកជាភាសាសំស្ក្រឹត ហើយសព្វថ្ងៃរក្សាទុកនៅសារមន្ទីរខេត្តកំពង់ធំ (រូបលេខ៦-៧)។ សិលាចារឹកនេះរកឃើញដំបូងដោយលោក Victor Goloubew ក្នុងឆ្នាំ១៩២៧ និងបានបោះពុម្ពផ្សាយបន្ទាប់ទៀតដោយលោក Louis Finot ។ ក្រោយមកទៀត នៅឆ្នាំ១៩៥២ លោក George Coédès បានប្រែដោយសង្ខេបឡើងវិញម្តងទៀត។[១] លោក George Coédès បានបញ្ជាក់ថា សិលាចារឹកនេះ រៀបរាប់អំពីមន្ត្រីម្នាក់ដែលមានវិជ្ជាជ្រៅជ្រះខាងផ្នែកព្រះពុទ្ធសាសនាឈ្មោះ "វិទ្យាវិសេស" ហើយលោកក៏គិតទៀតថា សិលាចារឹកនេះជាសិលាចារឹកនិយាយរឿងពុទ្ធសាសនាចំណាស់ជាងគេនៅកម្ពុជា។ ក្រោយមក នៅឆ្នាំ ២០១៨ លោក កំ វណ្ណាវ៉ា ក៏ធ្លាប់ប្រែសិលាចារឹកនេះទាំងស្រុងឡើងវិញម្តងទៀត។[២] ក្នុងឆ្នាំ២០១៩ លោក Dominic Goodall ក៏ធ្លាប់លើកយកសិលាចារឹកនេះមកសិក្សាម្តងទៀតក្នុងអត្ថបទមួយដែលចុះផ្សាយក្នុងឧទ័យ លេខ ១៤។[៣] សិលាចារឹកនេះ ផ្តល់កាលបរិច្ឆេទមហាសករាជឆ្នាំ៥៤៩ ត្រូវនឹង គ.ស.៦២៧ ដែលត្រូវរជ្ជកាលព្រះបាទឦសានវរ្ម័នទី១ (គ.ស.៦១៦ ដល់ ៦៣៧)។

សិលាចារឹកនេះចាប់ឡើងដោយការគោរពអាទិទេព ទំនងជាព្រះសិវលិង្គ ដែលមានព្រះនាមថា "**ស្រីកទម្វេស្វរ**"។ គាថាបន្តរៀបរាប់ពោលសរសើរអំពីព្រះបាទឦសានវរ្ម័នទី១ ដែលទ្រង់មានអនុភាពខ្លាំងពូកែប្រៀបដូចព្រះវិស្ណុគ្រប់គ្រងលើសមុទ្រទាំងបួន អស្ចារ្យលើសព្រះឥន្ទ្រ ជាក្សត្រមានប្រាជ្ញាខ្ពង់ខ្ពស់។ ចាប់ពីគាថាទី៩ រៀបរាប់អំពីមន្ត្រីម្នាក់ដែលមានចំណេះដឹងជ្រៅជ្រះឈ្មោះថា "វិទ្យាវិសេស" ដែលជាអភិបាលក្រុងតមន្ទបុរ[៤] (តមន្ទបុរស្វាមិ)។ ដោយមានភក្តីភាពចំពោះព្រះឦសាន អភិបាលក្រុងនេះបានសង់សិវលិង្គមួយតម្កល់នៅប្រាសាទ ហើយយកដង្វាយមកពីស្រុកមួយឈ្មោះ "សាកតីថ៌" មានខ្ញុំបម្រើ គោ ក្របី ស្រែ និងបានប្រគល់ការងារគ្រប់គ្រងព្រះដង្វាយនេះដល់ព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ឈ្មោះថា "បាសុបតៈ" ដែលបានតែងតាំងដោយព្រះរាជា។ នៅគាថាទី១៤ រៀបរាប់ថា នៅមហាសករាជឆ្នាំ៥៤៩ ត្រូវនឹងគ្រឹស្តសករាជឆ្នាំ៦២៧ អភិបាលក្រុងនេះ រួមជាមួយភោជនធំៗ (មន្ត្រីសំខាន់ៗ) កានកសាងរូបព្រះវិស្ណុមួយ។

នៅក្នុងការសិក្សារបស់លោក Dominic Goodall បានបញ្ជាក់ថា ក្រុងតមន្ទបុរ ដែលគ្រប់គ្រងដោយស្តេចត្រាញ់ម្នាក់ឈ្មោះ "វិទ្យាវិសេស" ទំនងស្ថិតនៅតំបន់ដីសណ្តទន្លេមេគង្គក្នុងដីវៀតណាម

---

[១] Coédès 1952:17-18.

[២] កំ វណ្ណាវ៉ា ២០១៨: ១៩។

[៣] Goodall 2019: 43-51.

[៤] Goodall 2019: 43-51.

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

បច្ចុប្បន្ន ដ្បិត នៅទីនោះគេធ្លាប់រកឃើញសិលាចារឹកមួយទៀតដែលបញ្ជាក់អំពីឈ្មោះតំបន់តមន្ទបុរ ពោល គឺសិលាចារឹកចុះបញ្ជីលេខ K.9។[៥] ចំណុចនេះសបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ទោះបីសង្គមខ្មែរនៅសម័យចេនឡាមិនរួបរួមក្រោមអំណាចតែមួយយ៉ាងណាក្តី ក៏នៅមានស្តេចត្រាញ់ជាច្រើននៅតំបន់ឆ្ងាយៗ នៅតែគោរពអំណាចរបស់ព្រះបាទឦសានវរ្ម័នទី១ ដែលសោយរាជ្យនៅក្រុងឦសានបុរ (សំបូរព្រៃគុក) ដែរ។ ជាក់ស្តែងសិលាចារឹកដែលប្រាសាទនេះបង្ហាញស្រាប់ ព្រមទាំងមានសិលាចារឹកផ្សេងៗជាច្រើនទៀតផង ឧទាហរណ៍ សិលាចារឹកប្រាសាទស្រីគ្រប់ល័ក្ខណ K.151 មានស្តេចត្រាញ់ម្នាក់ឈ្មោះ "នរសិង្ហគុប្ត" ដែលគ្រប់គ្រងនៅតំបន់ឥន្ទ្របុរ[៦] ។ល។

អត្ថបទដើមជាអក្សរខ្មែរទំនើប

ស្លោកទី ១.

(១). ត្រីកទម្វេគ្វរះ បាយាទិ អយំ អក្សីណសម្បទះ

(២). យុធ្មាន អគក្យនិទ្វេគ ប្រភាវាតិគយោទយះ។

ស្លោកទី ២.

(៣). វិក្រមាវជិតាម្ភោធិ បរិខាវនិមណ្ឌលះ

(៤). ត្រីគានវម្មៃត្យ អភវទ៑ រាជា វិឆ្លុរិ ឥវាបរះ។

ស្លោកទី ៣.

(៥). ប្រយុក្តនយមេត្រេណ កទាចិទ៑ អវនីភុជាំ

(៦). បក្សច្ចិទាបកត៌្វណាមិ ពជ្រី យេន វិគេមិតះ។

ស្លោកទី ៤.

(៧). យោ និរាក្ឫតនិគ្រេម កលិទុល្ល៌លិតិទយះ

(៨). វណ៌្ណមុច្ច៌ារិ អភូទ៑ ឯកោ យុគាទិប្ឫថវីភូជាំ។

ស្លោកទី ៥.

(៩). សំខ្យាតីតតយា យស្យ ក្រតូនាំ អមរាធិបះ

(១០). គតក្រតុក្ឫតនិ នាម មន្យេ ន ពហុ មន្យតេ។

ស្លោកទី ៦.

(១១). និរាជារមិ ឥទមិ មាភូទ៑ ទគ្វេ កុសុមជន្ទនិ

---

[៥] Coédès 1953:35, Goodall 2019: 74.

[៦] Coédès 1943: 5.

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ រ៉ាលី

(១២). ឥតិ វិគ្វម្ភជា នូនមិ   វបុរ៑ យត្រ និវេគិតមិ។

ស្លោកទី ៧.

(១៣). តេន ភូមិកុជា វ្យាប្ត   ទិគា មណ្ឌលកីត្តិនា

(១៤). ភ្ឫត្យោ យោ ធិភ្ឫតសិ   សវ៌្វម្ ឥតិកត៌្យវស្តុមុ។

ស្លោកទី ៨.

(១៥). គព្ទវៃគេមិកាន្យាយ   សមីក្ឞសុគតាធ្វនាមិ

(១៦). ធុរិយោ លិខិតោ   នេកគាស្ត្រប្រហតវុទ្ធិកិះ។

ស្លោកទី ៩.

(១៧). កវិរ៑ វ្វាទី សុហ្ឫទ្វគ្គ៌   អាត្មប្រាណាទិ អមន្យតា

(១៨). វិទ្យាវិគេមនាមា យ   អាចាយ៌្យោ លោកវេទិតា។

ស្លោកទី ១០.

(១៩). ឥច្ឆតា ភក្តិមិ ឰគានេ   ស្ដិរាញ្ញា ជន្មនី ជន្មនី

(២០). តេនេហ ស្ដាបិតំ ឥទំ   លិង្គំ គុទ្ធាភិសន្ធិនា។

ស្លោកទី ១១.

(២១). គាកតីថមិ ឥតិ គ្រាមោ   ទត្តិរ៑ ឰគាយ យជ្វនះ

(២២). ភ្ឫត្យគោមហិធារាម   ក្ឞេត្រប្រវ្ឫត្តិបូរិតះ។

ស្លោកទី ១២.

(២៣). ទ្វិជះ បាគុបតោ   រាជ្ញាធិភ្ឫតោ ទេវតាច៌្ចនេ

(២៤). ឥទនិ ទេវកុលំ ភោក្តុំ   អហ៌ត្យ អាភូតសំប្លវមិ។

ស្លោកទី ១៣.

(២៥). តេន មា វគ្យកត៌្តវ្យំ   អស្យ យត្នេន បាលនមិ

(២៦). ស្វបុណ្យស្សេវ សទ្វគ្គ៌   ភ្ឫតំ អាគិបំ ឥច្ឆតា។

ស្លោកទី ១៤.

(២៧). ទ្វារពណ្ណ៌វេមុគាកាព្ទេ   ទ្វារិង្គេ បុម្យយោគិនិ

(២៨). ឥមស្យ ទិវសេ សិង្ហលគ្នេ   ចាយំ ស្ដិតោ ហរះ។

ស្លោកទី ១៥.

(២៩). ភ្ឫតេបុណ្យាធិការេ ស្មិន្ន   អថ យជ្វា ស ភូកុជា

អត្ថបទដោយៈ ម៉ង់ វ៉ាលី

KHMER CIVILIZATION

(៣០). តមន្ទរបុរស្វាមិ ភោជកប្រវរៈ ក្វតះ។

សេចក្តីប្រែសម្រួលជាភាសាខ្មែរទំនើប[៧]

ស្លោកទី ១.

សូមឱ្យព្រះស្រីកទម្ពេស្វរ ជាប្រភពនៃសេចក្តីរុងរឿងគ្មានដែនកំណត់តាមការពារនិងផ្តល់នូវសុខសុភមង្គល ដល់អ្នកជាជរាបតទៅ។

ស្លោកទី ២.

មានព្រះរាជាមួយព្រះអង្គមានព្រះបរមនាមថា ស្រីសានវម៌្ម ដែលព្រះអង្គ ប្រៀបប្រដូចបានទៅនិងតួអង្គព្រះវិស្ណុមួយអង្គ ព្រះអង្គទ្រង់បានឈ្នះដោយវីរភាពដ៏អង់អាចក្លាហាន នូវផែនដីទាំងមូល និងសមុទ្រទាំង៤។

ស្លោកទី ៣.

ដោយបានយកឈ្នះលើកងទ័ព នៃក្សត្រដែលជាសត្រូវទាំងឡាយតាមរយៈ ការប្រើឧបាយកលតែមួយគត់ ព្រះអង្គទ្រង់អស្ចារ្យលើសទេព ដែលមានហត្ថាកាន់គ្រាប់រន្ទះ(ព្រះឥន្ទ)ទៅទៀត។

ស្លោកទី ៤.

ព្រះអង្គបានរាំងនូវការរីករាលដាលនូវអំពើអាក្រក់ (អំពើរបាបរបស់របស់ពួកកាលី) ទ្រង់បាន

ធ្វើឡើងដោយព្រះអង្គផ្ទាល់នូវសារតារ កិត្តិនាមនៃក្សត្រ ក្នុងយុគដំបូងៗ។

ស្លោកទី ៥.

មានភាពខ្ពង់ខ្ពស់តាមរយៈការធ្វើពលីកម្មរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំគិតថាស្តេចនៃទេពនេះមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធច្រើននឹងតម្លៃនៃព្រះកិត្តិនាម ដែលគេផ្តល់តម្លៃឲ្យទ្រង់នូវពលីកម្មទាំង១០០របស់ទ្រង់។

ស្លោកទី ៦.

ភាពប្រាកដ មានចំពោះទ្រង់ ដោយព្រះព្រហ្មបានបង្កើតរាង្គកាយមួយ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីស្នេហា ដែលបានរលាយសាបសូន្យ ដោយគ្មានការគាំទ្រ។

ស្លោកទី ៧.

---

[៧] ប្រែសម្រួលដោយ កំ វណ្ណារ៉ា ២០១៨: ១៩។

ព្រះរាជាអង្គនេះហើយ ដែលទ្រង់បរិបូណ៌ដោយព្រះកិត្តិនាម ធ្វើឲ្យដែនដីរបស់ទ្រង់ រីកសន្ធឹកទៅទិសទាំង៤ ហើយទ្រង់បានចាត់អ្នកបម្រើទ្រង់ម្នាក់ ឲ្យប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់។

ស្លោកទី ៨.

ព្រះរាជាអង្គនេះ ព្រះអង្គត្រូវបានគេប្រកាសថា ជាក្សត្រមានប្រាជ្ញា មានចំណេះវិជ្ជាច្រើនប្រៀបប្រដូចនឹងក្បួនវេយ្យាករណ៍ដូចជា វៃសេសិក:, ន្យាស:,សមីក្ស និងក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា។

ស្លោកទី ៩.

កវីពូកែខាងសំនួនវោហារ ដែលស្គាល់ពិភពលោក ទាំងមូល គ្រូទាំងនេះត្រូវបានគេប្រសិទ្ធិនាមថា វិទ្យាវិសេស គួរជាទីគោរពរាប់អានរបស់មិត្តភក្តិទាំងឡាយ។

ស្លោកទី ១០.

ដោយបានប៉ងប្រាថ្នា ដោយភក្តី ចំពោះព្រះឦសានស្ថិតស្ថេរទៅជាដរាប ពីសម័យកាលមួយ ទៅសម័យកាលមួយ ទ្រង់បានស្ថាបនាព្រះសិវលិង្គនេះ ដើម្បីឧទ្ទិសព្រះកាយដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។

ស្លោកទី ១១.

មានគ្រាម(ស្រុក)មួយឈ្មោះថា សាកតីថ៌ ដែលសម្បូរដោយខ្ញុំបម្រើ គោ ក្របី អារាម ស្រែជាតង្វាយចំពោះព្រះឦស:។

ស្លោកទី ១២.

ព្រាហ្មណ៍ បាសុបត:ម្នាក់បានទទួលការតែងតាំងពីព្រះមហាក្សត្រ ដើម្បីបម្រើព្រះ ត្រូវមើលខុសត្រូវ រាល់ចំណូលរបស់ទេវាល័យរហូតអស់ផែនដី។

ស្លោកទី ១៣.

គាត់មិនត្រូវធ្វើអ្វីៗតាមអំណាចចិត្តទេ ក្រៅតែអំពីការពារទ្រព្យសម្បត្តិនេះ ឱ្យដូចជាសម្បត្តិរបស់គាត់ ប្រសិនបើគាត់ចង់បានការប្រទានពរតាមការសេចក្តីប្រាថ្នា។

ស្លោកទី ១៤.

នៅក្នុងឆ្នាំស.ក.កំណត់ដោយ ព្រួញ=៥ សមុទ្រ=៤ ទ្វារ=៩ ថ្ងៃទី២២ ខែឦស:(អស្វិន)ក្នុងរាសីខែបុស្ស សិង្ហរាសី(សិង្ហស្ថិតនៅជើងមេឃ) ព្រះបដិមាហរិត្រូវបានសាងឡើង។

ស្លោកទី ១៥.

ការស្ថាបនានេះបានចប់ស្រេច ស្ថាបនាដោយអភិបាលក្រុងបមន្ទរបុរ: និងភោជកធំៗ។

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

ជារួមមក បើពិនិត្យមើលតាមរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ប្រាសាទ សិល្បៈ និងអត្ថន័យរបស់សិលាចារឹក យើងអាចទាញសេចក្តីសន្និដ្ឋានបានថា ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6 និងប្រាសាទថ្មបាយក្រៀមចំនួន ៥ ទៀត ទំនងសាងឡើងនៅក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទឦសានវរ្ម័នទី១ ឧទ្ទិសដល់ព្រហ្មញ្ញសាសនា និកាយព្រះឥសូរ និងជាសំណង់រណបនៃប្រាសាទសំខាន់នៅតួប៉មកណ្តាល ហើយអាចជាសំណង់ឧបត្ថម្ភគាំទ្រដោយលោក វិទ្យាវិសេស ជាអភិបាលក្រុងតមន្ទបុរ។ លក្ខណៈពិសេសគួរកត់សម្គាល់ខ្លាំងនោះគឺ ប្រាសាទថ្មបាយក្រៀមនេះ ទំនងសាងឡើងសម័យកាលដំបូងនៅក្នុងសិល្បៈខ្មែរ។

ឯកសារយោង

កំ វណ្ណារ៉ា

២០១៨ “*ប្រជុំសិលាចារឹកខេត្តកំពង់ធំ*, ភ្នំពេញ

Cœdès Georges

1943, “Quelque précisions sur la fin du Fou-Nan” *BEFEO*, Tome 43, Paris
1952, “*Inscription du Cambodge*” Tome 4, Hanoi puis Paris
1953, “*Inscription du Cambodge*” Tome 5, Hanoi puis Paris

Dominique Goodall

2019, Nobles, bureaucrats or strongmen? On the “Vassal Kings” or “Hereditary Governors” of pre-Angkorian city-states : Two Sanskrit inscriptions of Vidyavisesa, seventh-century governor of Tamandarapura (K.1235 and K.604), and an inscription of Sivadatta (K.1150), previously considered a son of Isanavarman I, *UDAYA*, No.19, Phnom Penh

AMS
អរិយធម៌ខ្មែរ
KHMER CIVILIZATION

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ១៖ ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-4 សាង់ពីថ្មបាយក្រៀម (មើលពីខាងកើត)

រូបលេខ២៖ ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-5 សាង់ពីថ្មបាយក្រៀម (មើលពីខាងកើត)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ៣៖ ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6 សាង់ពីថ្មបាយក្រៀម (មើលពីខាង់កើត)

រូបលេខ៤៖ ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6 សាង់ពីថ្មបាយក្រៀម (មើលពីទិសពាយព្យ)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី

រូបលេខ៥៖ ផ្តែរទ្វារ ប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6

រូបលេខ៦៖ សិលាចារឹក K.៦០៤ រកឃើញនៅប្រាសាទយាយព័ន្ធ តួប៉ម S17-6

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ រ៉ាលី

រូបលេខ៧៖ ក្រដាសផ្តិតសិលាចារឹក K.៦០៤ (ផ្តិតដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា)

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ រ៉ាលី

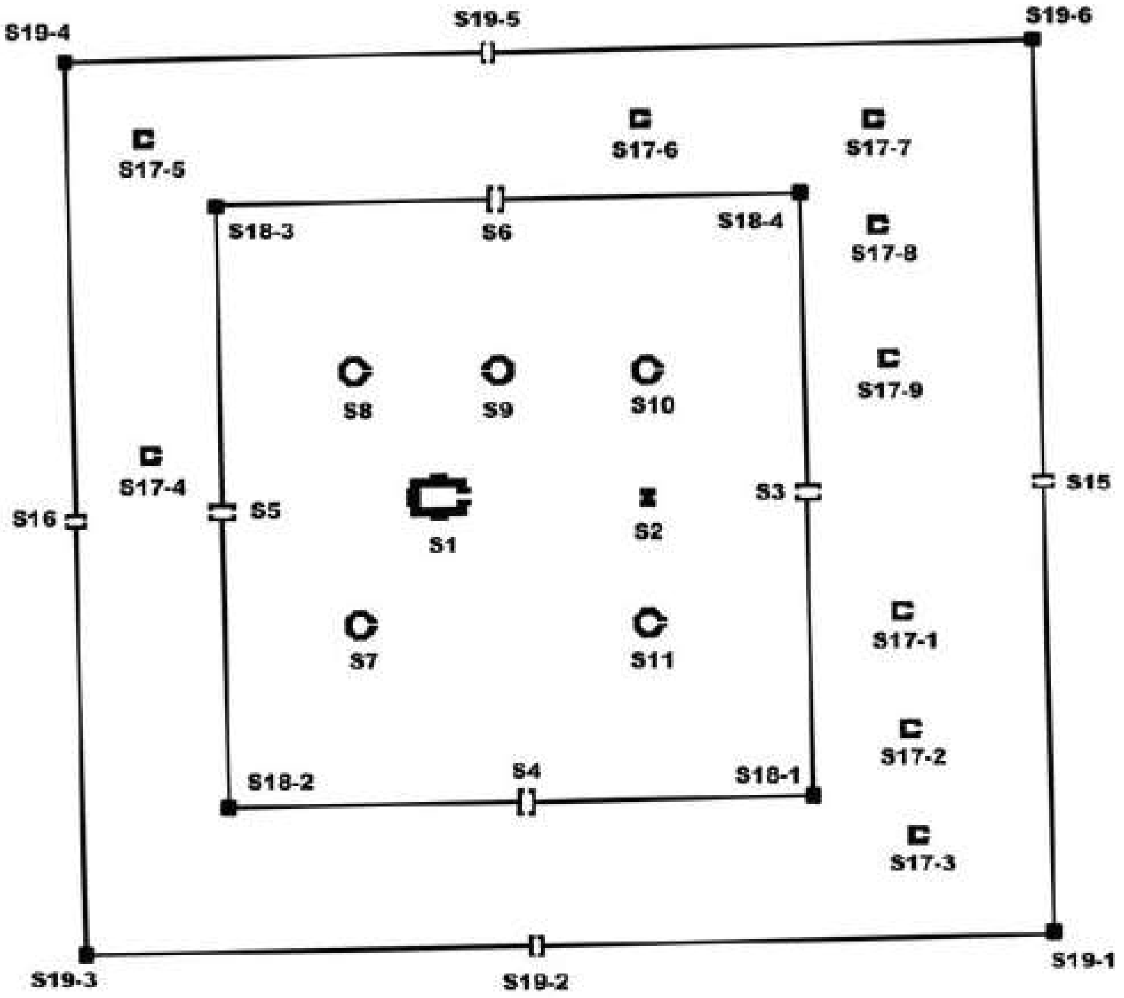

ប្លង់លេខ១៖ ប្លង់លម្អិតក្រុមប្រាសាទយាយព័ន្ធ (ប្រភព៖ SCP)

អរិយធម៌ខ្មែរ KHMER CIVILIZATION

អត្ថបទដោយ៖ ម៉ង់ វ៉ាលី